

Ministerstvo vnitra ČR

Nad štolou 936/3
170 34 Praha 7

Sp. zn.: **MV-58402-95/VS-2009**

Účastník:

Tomáš Pecina, nar. 21. 4. 1966
Slezská 1668/56
120 00 Praha 2
DS: whehjsc

Rozklad

**proti usnesení ministra vnitra ze dne 19. června 2014,
č. j. MV-58402-95/VS-2009,**

podaný podle ustanovení § 152 správního řádu (dále jen „**SprŘ**“)

Elektronicky

Bez příloh

I. Rekapitulace

[1] Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28. března 2014, č.j. 5 A 51/2013-56, bylo zrušeno rozhodnutí ministerstva vnitra ze dne 18. února 2013, č.j. MV-58402-7/VS-2009, kterým byl odmítnut návrh na registraci občanského sdružení s názvem *Sudetoněmecké krajanské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, občanské sdružení* (dále jen „**spolek**“), a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Tento rozsudek nabyl právní moci (vyjma výroku o nákladech řízení, jenž byl následně změněn opravným usnesením) dne 15. dubna 2014.

[2] Usnesením ministra vnitra ze dne 19. června 2014, č.j. MV-58402-95/VS-2009 (dále jen „**napadené usnesení**“), byla lhůta pro nové rozhodnutí o návrhu na návrh správního úřadu prodloužena do 30. září 2014.

[3] Neboť napadené usnesení je nezákonné, účastníku nyní nezbývá než podat proti němu

rozklad

ve smyslu ustanovení § 152 SprŘ a navrhnout, aby ministr vnitra napadené usnesení změnil a žádost ministerstva o prodloužení lhůty zamítl.

II. Odvolací body

II.A Obcházení zákona

[4] Napadené usnesení je zjevnou snahou obejít zákon, konkrétně ustanovení § 107 odst. 1 soudního řádu správního, jež stanoví, že podaná kasační stížnost nemá odkladný účinek. Ten mu může přiznat na návrh stěžovatele jedině Nejvyšší správní soud.

[5] Z odůvodnění napadeného usnesení je zřejmé, že jeho skutečným účelem je odložit rozhodnutí o návrhu na registraci spolku do doby, kdy Nejvyšší správní soud projedná kasační stížnost ministerstva, což je postup odporující dikci i smyslu ustanovení § 80 odst. 4 písm. d) SprŘ.

[6] Argumentace napadeného usnesení o domněle neřešitelném právním stavu za situace, že by Nejvyšší správní soud podané kasační stížnosti vyhověl, je směšná: takto „právně neřešitelné situace“ vznikají pravidelně pokaždé, když je kasační stížnost žalovaného správního úřadu vyhověno, a platné právo zná mechanismy, jak se s takovou eventualitou vypořádat.

II.B Nepřiměřená lhůta

[7] Vzhledem k tomu, že rozsudek Městského soudu v Praze nabyl právní moci dne 15. dubna 2014, dostává ministerstvo na nové rozhodnutí lhůtu 168 dnů. To odporuje jak povinnosti rozhodovat bez zbytečných průtahů (§ 6 odst. 1 SprŘ), tak výslovnému znění ustanovení § 80 odst. 4 písm. d) *in fine* SprŘ, podle něhož je při prodloužení lhůty k rozhodnutí třeba přihlížet ke lhůtám uvedeným v § 71 odst. 3 SprŘ.

[8] Protože nejde o zvlášť složitý případ, ale další postup správního úřadu byl víceméně určen závazným právním názorem vysloveným Městským soudem v Praze ve zrušovacím rozsudku, je napadeným usnesením zákonná lhůta k rozhodnutí prodloužena na více než pětinašobek.

II.C Poškození práv účastníků

[9] Postup podle ustanovení § 80 odst. 4 písm. d) SŘS je přípustný pouze tehdy, je-li pro účastníky výhodnější než jiné možnosti. Tak tomu však není, účastníkům řízení je jím pouze znovu upíráno právo na přístup k soudu a znovu jsou v tomto již bezmála pět let trvajícím registračním řízení nuceni vyčkávat na rozhodnutí správního úřadu, aniž by se mohli obrátit na soud se žádostí o meritorní přezkum věci.

[10] Takový postup je evidentním zneužitím práva – šikanou.

III. Návrh rozhodnutí

Z těchto důvodů účastník navrhuje, aby ministr vnitra napadené usnesení změnil tak, že žádost ministerstva o prodloužení lhůty zamítne.

V Praze dne 23. června 2014

Tomáš Pecina

